

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 67/2026-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], t. č. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Bratislava, proti bližšie nešpecifikovanému orgánu činnému v trestnom konaní a postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 32Tk/1/2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e n

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 17 a 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva podľa čl. 5 a 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd bližšie nešpecifikovaným orgánom činným v trestnom konaní a postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32Tk/1/2025.
2. Z predchádzajúcej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že proti sťažovateľovi sa na okresnom súde vedie pod sp. zn. 32Tk/1/2025 konanie, v ktorom sa mu kladie za vinu spáchanie trestného činu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 3 písm. a) Trestného zákona.
3. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že okresný súd vo veci samej rozhodol rozsudkom z 27. novembra 2025 tak, že sťažovateľ uznal za vinného zo spáchania uvedeného trestného činu a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 16 rokov a 8 mesiacov.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta porušenie svojich práv vyšetrovatelkou Policajného zboru a neskôr aj konajúcim súdom. V úvode konštatuje, že je negramotný a ústavnú

sťažnosť za neho píše iný obvinený z ústavu, v ktorom je umiestnený. Namieta, že pri záverečnom preštudovaní spisového materiálu bol vyšetrovateľkou uvedený do omylu, keďže mu dala podpísať dokumenty, ktorým nerozumel, napriek tomu, že vedela o jeho negramotnosti. Uvádza, že v tom čase bol právne zastúpený advokátom, no ten sa dostavil na procesný úkon až v jeho závere, pričom len podpísal príslušné dokumenty (neskôr žiadal o jeho výmenu). Ďalej tvrdí, že pri jednotlivých procesných úkonov mal k dispozícii tlmočníka (keďže nerozpráva plynule slovenským jazykom), ale ten mu nič netlmočil. V dôsledku uvedeného došlo k porušeniu ním označených práv.

5. Sťažovateľ namieta, že mu bolo vyšetrovateľkou alebo konajúcim súdom odopreté vykonanie viacerých navrhovaných dôkazov (kamerový záznam, lekárska správa).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Ústavný súd v tejto súvislosti už opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014).

8. V rámci predbežného prerokovania ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľa nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti a vykazuje viaceré nedostatky zásadného charakteru.

9. Predovšetkým v ústavnej sťažnosti absentuje riadne formulovaný petit, z ktorého by bolo možné zistiť, akého rozhodnutia sa sťažovateľ od ústavného súdu domáha. Ústavný súd totiž môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorého označil za porušovateľa svojich práv, čím zároveň vymedzí predmet a rozsah konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Inak povedané, zákonnou náležitosťou kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom je (okrem iných náležitostí) aj formulácia návrhu rozhodnutia (petit), ktorý musí byť vymedzený presne, určito a zrozumiteľne, teda takým spôsobom, aby mohol byť prevzatý do výroku rozhodnutia ústavného súdu (pozri napr. II. ÚS 165/2022). Úlohou ústavného súdu totiž nie je hádať alebo si domýšľať, v čom má spočívať porušenie namietaných práv sťažovateľa (I. ÚS 95/2024).

10. Neurčitým je v ústavnej sťažnosti aj vymedzenie orgánu verejnej moci, ktorý sťažovateľ považuje za porušovateľa označených práv; nie je zrejmé, proti ktorému konkrétnemu orgánu činnému v trestnom konaní ústavná sťažnosť smeruje, keďže sťažovateľ neoznačil spisovú značku konania a spomínaný orgán činný v trestnom konaní ani riadne nepomenoval (explicitne menuje len vyšetrovateľku). Zároveň sťažovateľ označil, že k porušeniu ním namietaných práv dochádza aj zo strany okresného súdu, avšak nie je jednoznačné či namieta „len“ jeho postup v konaní alebo aj (ním spomínané) konkrétne rozhodnutie vo veci.

11. Súčasne v ústavnej sťažnosti chýba jasné vymedzenie skutkových a právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť podľa sťažovateľa k porušeniu ním namietaných práv ako podstatná požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde. Je pritom jeho základnou povinnosťou, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. V nadväznosti na fakt, že sťažovateľ jasne neidentifikoval namietané orgány verejnej moci či ich rozhodnutie, ako ani jednoznačne neopísal skutkový stav veci, ani čiastočne predostretá ústavnoprávna argumentácia ústavnému súdu neumožnila bez domniek jasne vymedziť predmet predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti.

12. Ústavný súd už viackrát vyslovil, že nemôže rozumne vyžadovať, aby sťažovatelia právni laici, ktorí sa naň obracajú, namietali v podaniach konkrétne označené články ústavy alebo medzinárodných dohôd spolu so zodpovedajúcou ústavnoprávnou argumentáciou. Musí mať možnosť z obsahu podania prinajmenšom posúdiť predostreté okolnosti so zameraním sa na existenciu možných porušení základného práva alebo slobody, aby mohol zvoliť ďalší postup (m. m. IV. ÚS 49/2021, I. ÚS 268/2022, I. ÚS 95/2024). Úlohou ústavného súdu ale nie je hádať alebo si domýšľať, v čom má spočívať porušenie namietaných práv sťažovateľa (I. ÚS 95/2024).

13. Vzhľadom na zistený rozsah nedostatkov ústavnej sťažnosti ústavný súd nedokáže identifikovať základné parametre umožňujúce posúdiť splnenie prieskumných mantinelov pre ďalší postup ústavného súdu v konaní.

14. Podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach predbežne prerokúvanej veci neprichádzala do úvahy ani výzva na odstránenie týchto nedostatkov návrhu podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde vzhľadom na to, že v danom prípade sa nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale esenciálnych obsahových náležitostí (absencia riadne definovaného petitu, riadneho označenia orgánu verejnej moci, popis skutkového stavu a konzistentného odôvodnenia). Označené ustanovenie zákona o ústavnom súde totiž slúži na odstraňovanie najmä formálnych nedostatkov návrhu, nie však jeho samotnej podstaty (m. m. I. ÚS 155/2019).

15. Keďže predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovujú ústava a zákon o ústavnom súde, ústavný súd ju odmietol pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

16. Sťažovateľ zároveň nepreukázal ani splnenie zákonnej podmienky byť v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a pripojiť k ústavnej sťažnosti príslušné plnomocenstvo (požiadavka plynúca z § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), resp.

o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nepožiadala (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

17. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde pritom ústavný súd môže ustanoviť sťažovateľovi právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom len v prípade, ak o to sťažovateľ ústavný súd požiadala, pričom ústavný súd takejto žiadosti vyhovie za súčasného splnenia podmienok vyplývajúcich z § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde, t. j. 1. ak ustanovenie právneho zástupcu odôvodňujú majetkové pomery sťažovateľa, 2. ak zároveň nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. II. ÚS 233/2021, I. ÚS 90/2025); to neplatí, ak je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa osobitného predpisu.

18. Vzhľadom na absenciu právneho zastúpenia sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom (požiadavka plynúca z § 34 zákona o ústavnom súde) a chýbajúcu žiadosť o ustanovenie advokáta ústavným súdom (a o to viac preukázanie opodstatnenia prípadnej žiadosti) je možné ústavnú sťažnosť odmietnuť aj podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (m. m. I. ÚS 90/2025).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu